

Παράθεση από το βιβλίο "Καθολικά Γράμματα Πανήγυρη", εκδόσεις Στουρτζιάνη, σελ. 117

Κίνταυδα μετά τον ουνοπλην βίον έωσται αι εμφανίσεις προς τον Θεοφάνη. αρχή: Μοναχός τω Θεοφάνη τούνομα ήχθη άνω Κασσαδίας. κατά το 1805 (πορ. ού τω 1815 άναμαξίβδη τούρωροβολον χείφανον τού έοις σ. 12-73). Τό πρξίστον είναι άνηγής εν, δά μαλα η πορ άνηχριστου ήχημένα εξ άλλω βίβλων. Τό πρώτον τέον είναι ένω σ. 225 "Ανήγους τού δαυμαστου η αρχωαδούς έοις σαφός ήμω Σερβίου η υάζμ. τά τίνω αΐλου κοίμησην παραδρομής [μαρια] τής σκήτης αΐλου, τήν όδοίαν ο άγιος Νείκος έδηγήθη προς τον Θεοφάνη". αρχή: Ούλος ο όσος, εσατήρημω έρ. βιος ήτον άνω τή Σερβία ένεύδην ίσοιδη σήμερ' αΐλου πορευδίνης εν Κρήμη η ιδρύσαντες σκήτην δέν έβω βίον μοναχικήν έξωπιύθησαν ύπο πειρατώ πορξ. γει, έμ η οι άγιορείται δά παδωοι τά ίδιας." Περύ μαριαχρήσεως τήν κοινωβί. ων η ιδιορρύθμη μονήν" (σ. 323). Άνω τούδε περιδυσωρεσίαις ένω δεστώος εν Άδα κτε.

Κατά τίνω τά σερύ Σερβία είναι μυδοσχεδία προς έμφροβισμόν τήν άγιορείτω. ή εν το 26 κερ. "Ότι ο όσος Νείκος άποσιάχη άρρά θεού, ίνα έλίξη τήν ωφανήμω, ίνα άωσχεδωσ κοκή οι άπειδεις" (σ. 325). Κατά τίνω σήχρονον ωραίδωσον (ού- δώ τήρον σημειωμένον εν όσα ενδείξησα άγιορείτω άρετήματα) ή σκήτη τού Σερ. βίου ήν εν το πρξον άωρύσιστον μέρος τού αΐλω εν το Κασσώχον, άουλω 1913 δια κρ. μαδής υμματος. ζύζεται τού κωριακόν "άγιος Γεωργιος" εντός σσημαίς η ούδέν έγγερν. * έχεν άναγράφον η τού κηλίον τού άγιου Νείκου, όπερ λαβών προς αναγνώων ο Παφμιός

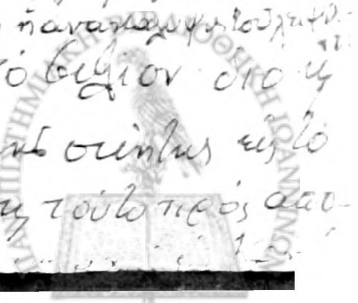
Περύ τού δέματος τούτου, έμ η άλλος άγνωστος - άλλ' άνώωρητος άγιος προήχθεν εν τού ωροκωμμένου βιβλίου έγγράφομη η δή ωμίονα περύ Σερβία πρδ τριάκοντα έτώ (β. έυδύμος μοναχός Κασσαδίας) Σημειωτέον έμ παρα δευδωρπον ο Νείκος έζη εν τού 1590 χρόνον (Γεδ. Μυσία 117 2-4 Καταμχ. σφμη Μανώσση)

Το σπουδαιότερον ὅριον ἀρχαιότερον εἰρήσκειται ἐν τῇ ἐσα-
 ριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγίου Ταλαῦ. Ἰδ. 202, ἐκ. 190

ἀντίγραφον
 (Α. Παπαδά, Κεραιὸν, Ἱεροσόλυμα, 1902)

«βίβλος κατ' ἐπιτομὴν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμεῶν
 μεγάλου τοῦ ἁθωνίου καὶ μεροβλύτου καὶ σωφροσύ-
 νωνος ἀποστόλου ἐκ τῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμετέραν
 γενεὰν τετρασθέντων ἐξαισιῶν βαρβαρικῶν καὶ προφυλακ-
 τῶν αὐτῶν δι' ἐκεῖνόν ἐν σχήματι πνευματικῶν τινῶν
 μαθητῶν ἱερομονάχου ἐμφανισθείς τῷ τετάρτῳ μοναχῷ
 θεοφάνει, τῷ ἐσώτερον διὰ προσταγῆς αὐτοῦ τοῦ ἁγίου
 μετονομασθέντι Αἰχμαθίτῳ διὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἁγ-
 γελίου σχήματος ἡμίχρῳ καὶ προφύλακτος περὶ
 τῆς τοῦ ἁγιωνύμου ὁμοῦ τοῦ ἁθωνίου καταχρησθεὶς
 τῆς μοναχικῆς ποικιλίας καὶ τῆς ἐπιγενέσεως αὐτῶν
 δι' αὐτῆς καταδρομῆς καὶ μετὰ ταῦτα καταστρεφθεὶς
 πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν χριστιανῶν εἰς τό-
 χηρον κατανήσειας ἄχρι πέμπτης εἰκοσιπεντάδος, καὶ ἦν
 ἡ ὁμοῦ συνοδος συζητηθεῖσα ὀλίγον ἐπιστρέφει ἢ εὐ-
 σέβεια πρὸς τὴν πράξιν αὐτῆς σάσιν καὶ αὐθις ἐπι-
 τοχέρον κατανήσειας ἕως καὶ ἡ συνέστασις τοῦ αἰῶνος
 ἁθωνίου ἐπέστη» κτλ. Αρχ. «Ὁ μακάριος καὶ ἀσίδιμος
 πατήρ ἡμῶν μέγας ἡμερᾶς κατὰ τὸ χιτριστόν ἐξ-
 υστέρων» κτλ. Ἐν τέρει «σωφροσύνη, μαρτυρία, μετάνοια
 ταπεινότης ἀμαρτανῶν ἀπονάχου». Προτάσσονται τοῦ
 βίου 33 στίχοι, ἢ ἡ ἀρχὴ «βίβλος ψυχαιοφύλακτος
 μεγάλου» κτλ. Ἡ μετὰ αὐτῶν ἐκτελεῖται τῇ 19 Σεπτεμβρίου
 κατὰ τὸν συναξαριστὴν Νικητοδύμον, νεώτατον
 δὲ ἀντίγραφον ἀσσοφροσύνης ὀρίει αὐτῶν ἐν τῇ μετὰ
 οἱ κελδοὶ τῶν ἁγιολογικῶν δωροδωτῶν ἀσσοφροσύνην τοῦ βίου ἐκ τῆς
 ὀλίγησιν χειρογράφοις εἰρήσκειται. Ἡ τοιοῦτος τῆς σίνης εἰρή-
 μέων δυοποσίτων μέρος τοῦ βραχίονος καρουίου - ἢ τοῦτο πρὸς ἀσ-

ου ἢν εἰδέναι καὶ διαφάνη τὸ κρηνατὸν ἀρχιερέως. Ἡρακλῆος ἀείν
α οὐδὲ ἔχνος ἀρχιεπὶ Σερβίου. Σέρβος δὲ οὗτος τὴν καταγωγὴν περὶ τοῦ
του γνηστός. δι' ἧσιν μόνον εἰσιευσαν καὶ εἰδέναι
τὴν "ψυχοθεοσάτων βιβλῶν" τῶν τοῦ 1^{ου} αἰῶνος τοῦ σταυρωθῶτος ὄνομα τῶν ἁγίων
δοτήκε καὶ ἄλλος λόγος διὰ τοῦς βίους. Μὴς μὲρος ἀνεροῦλα ἐν τῶν ἡα.
ναγίαν. Ἡς εἶναι ἐφέστιος καὶ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ἰδω καὶ οὗτοι εἶχον ἀεί
συμφῶν καὶ ἐξάρων τὴν ἐπιτάδα ἀμφιαντὴν ἀποστολῶν καὶ ἡθῶν. Τίτλοι
ἔδω ^{ἐν τῶν} διαφόρων καὶ τῶν ἀσπληνῶν τοῦ μοναχ. βίον ἡδυστοτάτος ἐπιτάδα ^{ἡμῶν}
τῶν Πειραιῶν οἱ τοιαύτως ἀνήμεραν ἐσχάρως ναὸν εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Νικητοῦ καὶ οὐ
οὐδέ τις ἐφημέριος Γεώργιος Αἰσώπος οἰκονόμος ἐξέτολόν "Βλον καὶ τὴν ἐκτελεσθῆσαν
" καὶ ὡραία ἐνδουοντὰ 1957. ἔχει πολλὰς καὶ ἀμείβειας. καὶ ἀμείβειαι ποικίλεις ἰδὲ ἀποσπασ

1 "Ἡμεῖς οὐ εἶδον ἐν λαίρας τὸ χειρόγραφον ἐκ τῶν ἀποστολῶν. ἐκ τῶν
συμπεριλαμβανῶν κατὰ τὸν, οὐκ ἀνεροῦλα καὶ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἁγίων
φα ἀνεροῦλα πρὸ 40 ετίας σχεδὸν ὑπὸ σταυροῦ ἑλληνοῦλα τοῦ καὶ ἀνεροῦλα
τοῦ καὶ ἀνδ. 60, 235, ἔτους 1748 ἐπιγράφεται "ἀποσπασθῆσαν ἀποστολῶν" τοῦ οὐδὲ
ὄν καὶ ἐξέτασθῆ μὴσιν ἀνεροῦλα μετ' ἐκτελεσθῆσαν τοῦ ἁγίου Νικητοῦ

- ... του τοιούτου χειρογράφου προήχθησαν έως τα διάφορα έντυπα
 τώσαι του βίου του όου Νείλου, ήν ές τόν τόν επιμαρύνει με λαύρα
 έως σφιδ. 50 άσσευμέντος ήν άνωτέρου άσιαματιζου συνταξιδίη τή 1819.
 2. 1^α "Αμοφοθία του άγίου Νείλου του μυροβλήτου του έν τή
 άγίω Όρει του Άθω άσσευέντος και τελειωθέντος έν τή σπη-
 λιά τή έν τή άγια Πέτρα της πεναρίας καλουμένη μονή "κειμένη"
 φ. 23^α "Υπόμνημα είς τόν όσιον και θεοφόρον πατέρα ήμών Νεί-
 λον τόν μυροβλήτην τόν έν τή Όρει του Άθω άσσευέντα."

Έν. φ. 34 α "Επίγραμμα διά στίχων λαμβών:

Χάρις ή πρέπει πάσα δόξα και χάρις,
 ού τή συνάρσει τόδε γέγραπται πάντως
 παρά μελανεΐμονος άνδρός άχέρτου,
 ού ή κτήεις εΰδμος τή πάντ' εΰδοι
 έν τή Ιερά και σεβασμία σπήλη
 της θεοφρονήτορος άγίας Άννης
 και οι ένταρχάνοντες έρωσθε πάντες."

Έν έτει συζητήσω αμωθ' (1819) κατά μήνα μάιον "

Έν φ. 35 α "Ο σαφώς δημιουργήσας τά σύμπαντα και
 έν διά παραβάσεως φθάρεισεν φύσιν ήμών είς τό άρχαϊον
 κάλλος αναμνησάσας διά της βυζυγγόρου αυτού αναστάσεως
 έν τή καιρώ τούτῳ του έσρος τή και φυσικώς εις ανίκανον τον
 αναμνηστικόν ήμών, έν τούτῳ εΰδωμσε και τά πολλοίς έτειν
 έν χή κρυπτόμενα χείφανα του θεράποντος αυτού κήλου
 άναφανήσαι ής άνθη και ρόδα τερπία, σαφώς προμηνύοντα,
 ότι οι συσταρωθέντες και συνταφέντες τή χριστῳ διά τή
 βαπτισματος και τας τούτου τυρούσσει μορφώσιν έν τή
 φηγησά σαφί αυτών ής ο θεοφόρος σείλος αναμνησθήσονται
 και έξανθήσουσιν και ής φωστήρι έξαστρέψουσιν οι πιστοι
 τρωσάντες χριστῳ τή εγκλησυχῳ τή πατρί."

Κιό. Ζηνοβίντος II, σ. 469. " Βάλεος τρυφώμας τοσ εσίου αίφρα ήμω σείχου τοσ Νασροβί, τω εσωμ διοβουήλωσ η αρμενδία τωσ έφραου εφθακτοσος η αρσσιάμωσ τοσ έφρουσ ήσω ρο νίσοι ή διαφόροι σήχημοσ ρωσικήσ διηγήσασω η η ρωσικήσ ήτρωσάστω (είδη αγρότεω) ησ προτροπήσ ρωσασίασ τω ή έφρω πατέρωσ διά τωσ τότε νωσάεφραησ ησ νωσάσ μωσ σφάσασω, ήσ εφρωδίσωσ ήφρωσασίασ η άλλωσ σήχασω νωσάσασ εφρω τοσ εφρωέ τοσ ησ εσωβήσ σωσφίασ η ασσάσμορμένωσ ήσ εδίσωσ μωρδωσ. Ανεγράρη δέ ήσ ήσ σήσ η σνδρόμη τοσ εσασωσάεφρω μωσά τοσ νωσά εφρωσ ήφρωσάστωσ, ηερί δέ τοσ τωσ εσω μωσάστω εσ μωσάσ ήφρωσάσ τωσάσασωσάστωσ. " ή ήσ σωσφίη μωσάσ "

1 ούτω παλαιότεροι ελγίνο τόμωσ τοσ ήγίου σείχου ράκωσά τοσ σήχησ " Εφρωσάσφί τωσ ήσ Πανασίασ", ήσ εδρωμίνωσ ησ έφρωσάστωσ ήσ ήσ έφρωσάστωσ προέφρω τοσ.

Ἰερωὺ διδάχαι τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ μεροβήλου".

7

Ἰωάννου τῆς τούτου ὁ ἁγ. Σχναὶ ἐξέδοτο οὐκ ὀλίγα ἐν τῷ βιβλίῳ
τοῦ Θεοφάνου. Τὸ χειρογράφον ἐσώθη ἐν λήθηναι τῆς σιωνιτικῆς
Μεθοδίου ἐφορονομίῳ (κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Θεολόγου), ἔρχεται δὲ οὕτως
"Τίς ἐστὶν ὑγινομένης οὐλῆς; Οὐδὲς ἐστὶν ἢ ἐσώφρα, οἱ ἐργαζόμενοι φθορῆς
καὶ ὀδόν τῆς μενοειδῆς φθορίας... Πρωτὶ εἶναι ἢ φλόγα, μενοειδῆς εἶναι οἱ
ἀνδρακι, ἐσώφρα εἶναι ἢ φθορία τῆς στακῆς... Οὐαί, φεῦ, ἀλλοίμων
εἰς ἐκείνον τὸν καιρὸν τῆς ἐσώφρας, λήθηναι τὸ ἔσχατον τοῦ ἁγίου."

(Ἱστορικὴ βιβλιοθήκη, ἐτ. 114, 1953, σ. 40-41, 103-104, 136-137. 115, 1954, σ. 174,
σ. 250-251, 303-304, 347-348. Κ', 1955, σ. 41-42, 305-7, 346-347 (διερεύνηση ἀπολογίῳ)

